

livým zastancem a bojovníkem jak chevalereskním, tak vždy parátním. Ztrácí v něm i věda právní, neboť dr. Kreiml utěšoval se, že co nejdříve vzdá se svého úřadu, aby se mohl věnovati plně práci vědecké. Šlechtnost jeho povahy obráží se v posledním jeho činu. Odkázal cele své, za dlouhou dobu života těžce nastrádané značné jmění Národohospodářskému ústavu při české akademii věd a umění. Vrátil tak doslovně svěřenou mu hřivnu mnohaznásobněnou. Nežil nadarmo, neboť žil pro jiné, sebe nešetřil. Práce byla mu nikoliv břemenem, nýbrž nutností a úlevou. Čest Jeho světlé památce!

Slavnostní schůzi na počest J. M. prof. dra L. Heyrovského uspořádal dne 1. března t. r. v Obecním domě spolek československých právníků »Všehrd«. Tato schůze byla dodatečnou oslavou 70. narozenin oslavencových a zároveň rozloučením studentstva se zasloužilým a oblíbeným seniorem právnické fakulty. Bohužel nemohl se slovutný oslavenec osobně slavnosti účastniti, aby viděl a slyšel, jak všeobecně se uznávají jeho zásluhy vědecké i učitelské a jaké obliby a lásky požívá u všech svých žáků, nejmladších stejně jako nejstarších, jichž se dostavila četná řada ze všech oborů povolání právnických. Vědeckou a učitelskou činnost Heyrovského ocenil prof. dr. Jos. Vančura, o poměru ke studentstvu promluvil JUC. Jos. Kliment. Proslovy byly učiněny po té ještě J. M. rektorem Karlovy university Horáčkem a děkanem ruské právnické fakulty Novgorodcem. Všechny proslovy vyzněly v naději, že slovutnému jubiláru bude ještě po přáno, aby jako profesor honorarius vrátil se ke své oblíbené a záslužné činnosti na fakultu, s níž tak srostl. Výborným uměleckým programem vyplněna ostatní část tohoto zdařilého večera.

Studijní vydání civilního řádu soudního. Aby umožnil i nejširším kruhům odborným a zejména studujícím právníkům koupiti díla pro právnickou praxi a pro právnické studium vskutku nezbytného, vyhověl »Československý Kompas«, tisk. a vyd. akc. spol. v Praze, Smíchov, Plzeňská tř. 79, četným přáním z kruhů interesentů vysloveným a vydal ve své sbírce »Komentovaných zákonů Československé republiky« studijní vydání »Civilního řádu a jurisdikční normy«, upravené opět univ. prof. dr. Václ. Horou. Kdo nemohl si koupiti velké vydání, čítající skoro 800 stránek, opatří si zajisté toto studijní vydání o 436 stránkách, výhodné zvláště pro zběžnou denní praxi i pro studium, ježto přináší text civilního řádu soudního a jurisdikční normy tak, jak platí nyní v naší republice. Komentáře jsou sice obmezeny na nejnutnější míru, přece však obsahuje i toto vydání všechna pro

praksi i studium důležitá upozornění, odkazy na souvislá ustanovení civ. řádu soudního, neb jur. normy i na jiné zákony, z nichž nejdůležitější jsou na příslušných místech podrobně citovány. Vyhoví tudíž toto vydání nejširším odborným kruhům právníkům jak svou lácí, tak i svým obsahem. Cena brožovaného svazku o 436 stránkách obnáší 45 Kč.

Autorova poznámka ke kritice k-ově o Pozemkové reformě. (Právník 1923, str. 42 a násl.) Ke kritice této dovoluji si poznamenati, že na ni odpovím v Časopise pro právní a státní vědu vzhledem k tomu, že tvrzení k-ova potřebují v některých směrech rektifikace a že místo v Právníku je velmi omezené. Jen tolik dovoluji si sdělit se čtenáři tohoto časopisu, že vývoj pozemkové reformy dal mi za pravdu — bohužel — a že tudíž nemám, co bych na věci měnil, snad bych učinil změny stylistické, aby sloh byl záživnější. Právě pro výtky k-em mi činěné přicházím tím více k poznání, že není třeba věcných změn. Sedláček.

Ku příští terminologii pro označování soudů. K článku pod tímto nadpisem v minulém čísle »Právníka« (sešit II.) uveřejněném, dovoluji si uvést následující: Označení: »Okresní soudy« a »nejvyšší soud«, které jest stejné u nás i na Slovensku i Podk. Rusi, mohlo by se používatí zajisté bez ohledu na větší neb menší změny dosavadního procesního práva při jeho zamýšlené unifikaci, neboť změny tyto nebudou patrně tak dalekosáhlé, že by v zásadě nebyly připuštěny tři procesní instance a z těchto třetí jako jediná. Název »okresní soud« jest označením dle teritoria, na něž se činnost tohoto soudu vztahuje, a podobně vyznívá označení: »nejvyšší soud«, neboť činnost tohoto vztahuje se také na teritorium všech ostatních soudů, tudíž na celou republiku. Označení jiných soudů bylo by závislým — má-li býti přiléhavé — také na tom, jakým způsobem bude změněno při unifikaci procesní právo. Není vyloučeno a vyskytly se již o tom zmínky, že by mohlo býti při upravování nového civilního řádu zjednodušeno také instanční pořadí tak, že by soudy okresní byly v civilních i trestních (přestupkových) věcech první instancí, vyřizující i všechny spory civilní nyní před krajské soudy patřící, nyní soudy krajské druhou instancí pro všechny opravné prostředky ve věcech civilních a u přestupků, vyřizující trestní věci jako dosud v první instanci, a konečně nejvyšší soud třetí instancí ve věcech civilních a v trestních věcech jako dosud instancí pro zmateční stížnosti a zároveň i instancí pro ony trestní úkoly, jež patří nyní soudu vrchnímu. Tím by totiž